בס"ד
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת וָאֵרָא תשפ"ו
גִּלָּיוֹן 337

הוֹלֵךְ בְּתֹם

לְהִתְחַמֵּם

תּוֹרַת הַחֲסִידוּת מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שֶׁעָלֵינוּ לָצֵאת בְּכָל יוֹם מִמְּצָרִים. הַ'מְּצָרִים' שֶׁאָנַחְנוּ צְרִיכִים לָצֵאת מִמֶּנָּה, הִיא הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁמַּפְרִיעַ לָנוּ בַּעֲבוֹדַת ה'.

בִּשְׁבִיל לִגְאֹל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל ה' הִכָּה אֶת מִצְרַיִם בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת, וְהָרִאשׁוֹנָה שֶׁבָּהֶם – מַכַּת דָּם, בָּהּ ה' הָפַךְ אֶת הַמַּיִם בְּמִצְרַיִם לְדָם.

אִם כֵּן, הַצַּעַד הָרִאשׁוֹן שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בִּשְׁבִיל לְנַצֵּחַ אֶת הַיֵּצֶר הָרַע, הוּא לְהַפֵּךְ אֶת הַמַּיִם לְדָם. מָה הַכַּוָּנָה?

◆

הַמַּיִם הֵם קָרִים, וְהַדָּם הוּא חַם. בְּנֶפֶשׁ שֶׁלָּנוּ, 'חֲמִימוּת' הִיא הִתְלַהֲבוּת וּ'קְרִירוּת' הִיא חֹסֶר הִתְלַהֲבוּת. בַּעֲבוֹדַת ה', אָדָם 'קַר' הוּא אֶחָד שֶׁלֹּא מִתְלַהֵב מֵהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹות וְלֹא מִתְעַנְיֵן בָּהֶן, וּמֵמֵילָא קָשֶׁה לוֹ לְקַיֵּם אוֹתָן.

בַּקְּרִירוּת הַזּוֹ עָלֵינוּ לְהִלָּחֵם, כְּדֵי שֶׁנֹּאהַב אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹות בְּ'דָם חַם' וּמָלֵא חַיּוּת. זוֹ הַדֶּרֶךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁמַּפְרִיעַ לָנוּ לִלְמֹד וּלְהִתְפַּלֵּל.

שֶׁנִּזְכֶּה לִהְיוֹת מְלֵאִים בְּחַיּוּת בַּעֲבוֹדַת ה'!

על פי לקוטי שיחות, חלק א', פרשת וארא

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

קְצָרִים שֶׁנִּמְצְאוּ לִי

אַל תִּתְאַוֵּה לְשֻׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים

יֶשְׁנָם אֲנָשִׁים שֶׁאֵינָם לוֹמְדִים תּוֹרָה וְהֵם חַיִּים בְּרֶוַח וּבְפִנּוּק. לְעֻמַּת זֹאת יֶשְׁנָם אֲנָשִׁים שֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה וְהֵם חַיִּים בְּצַעַר וְצָמְצוּם.

אֲבָל כַּמּוּבָן שְׁמִי שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה וְעוֹבֵד אֶת ה' אֵינוֹ מְקַנֵּא כְּלָל בְּמִי שֶׁחַי בְּרֶוַח, כִּי יְהוּדִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לֹא מִתְעַנְיֵן בָּעוֹלָם הַזֶּה – מָה שֶׁמְּעַנְיֵן אוֹתוֹ זֶה רַק ה'!

על פי פרקי אבות, פרק ו', משנה ה'

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי מִשְׁכָּב מֵאַנִיפּוֹלִי | ה' טֵבֵת תק"ס

פַּעַם בִּקֵּר רַבִּי זוּשָׁא מֵאַנִיפּוֹלִי אֵצֶל רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מֵאוֹסְטְרָהָא בְּחַג הַסֻּכּוֹת.

הַשָּׁנַיִם יָשְׁבוּ בַּסֻּכָּה עַד שֶׁהִגִּיעַ הַלַּיְלָה.

אַנְשֵׁי הַבַּיִת רָצוּ לְהַצִּיעַ מִטָּה בַּסֻּכָּה בִּשְׁבִיל ר' זוּשָׁא, אֲבָל הוּא סֵרֵב, וּבִקֵּשׁ לִישֹׁן עַל הָרִצְפָּה.

הֵם הִפְצִירוּ בּוֹ שֶׁיִּישַׁן עַל הַמִּטָּה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקָרֵר, אַךְ ר' זוּשָׁא הִתְעַקֵּשׁ וְלֹא הִסְכִּים.

בַּעַל הַבַּיִת, ר' יַעֲקֹב יוֹסֵף, שָׁכַב בְּמִטָּתוֹ בַּסֻּכָּה וְהִתְכַּסָּה בִּשְׂמִיכָה חַמָּה, וְר' זוּשָׁא שָׁכַב לְיָדוֹ עַל הָרִצְפָּה הַקָּרָה.

לְפֶתַע נִשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל ר' זוּשָׁא: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קַר לְזוּשָׁא", וְהֵנָּה, הַסֻּכָּה הִתְחַמְּמָה מְעַט.

לְאַחַר כַּמָּה דַּקּוֹת, שׁוּב אָמַר ר' זוּשָׁא: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲדַיִן קַר לְזוּשָׁא". כָּעֵת נַעֲשָׂה חַם בַּסֻּכָּה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁבַּעַל הַבַּיִת הֵסִיר אֶת הַשְּׂמִיכָה הַחַמָּה שֶׁהִתְכַּסָּה בָּהּ.

לְאַחַר כַּמָּה דַּקּוֹת קָרָא ר' זוּשָׁא בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲדַיִן קַר לְזוּשָׁא", וְאָז הַחֹם בְּסֻכָּה כְּבָר נַעֲשָׂה בִּלְתִּי נִסְבָּל.

קָרָא בַּעַל הַבַּיִת: "ר' זוּשָׁא, אַתָּה רוֹצֶה לְשָׂרֹף לָנוּ אֶת הַסֻּכָּה?!".

אָז, חָדַל ר' זוּשָׁא מִקְּרִיאוֹתָיו וְשָׁכַב בָּשֶׁקֶט...

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי שֶׁנּוֹתְנִים טוֹבָה רוּחָנִית לִיהוּדִי?
2. מָה קוֹרֶה לְמִי שֶׁאֵינוֹ מַאֲמִין שֶׁהוּא תָּלוּי רַק בַּה', וּמַאֲמִין בְּעַצְמוֹ?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעִלּוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַפּוֹתֵר הַמְהִיר בְּיוֹתֵר: שְׁנִיאוֹר עִינִי

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

לָמָּה הַתַּפּוּז הָלַךְ לִישֹׁן?

כִּי הוּא הָיָה סָחוּט...

הָעִלּוֹן מֻקְדָּשׁ לִרְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף שֶׁל יוֹסֵף בֶּן פְּנִינָה

פֶּרֶק ה'

תַּקְצִיר: ר' פִּנְחָס מְסַפֵּר שֶׁבִּקֵּשׁ מֵרַבִּי מֵאִיר מִפֵּרְמִישְׁלָאן דֶּרֶךְ תְּשׁוּבָה וְרַבִּי מֵאִיר הִצִּיעַ לוֹ שָׁלוֹשׁ אֶפְשָׁרוּיוֹת שֶׁמֵּהֶן יוּכַל לִבְחֹר אֶפְשָׁרוּת אַחַת.

ר' פִּנְחָס הִמְשִׁיךְ לְסַפֵּר:

"כְּשֶׁשָּׁמַעְתִּי אֶת דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר נִבְהַלְתִּי מְאֹד וְלֹא יָדַעְתִּי בְּאֵיזוֹ דֶּרֶךְ לִבְחֹר כְּדֵי לִזְכּוֹת בִּסְלִיחָה וּמְחִילָה. בִּקַּשְׁתִּי מֵהָרַבִּי לְהִתְיַעֵץ עִם אִשְׁתִּי וּלְהַחְלִיט.

"כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְבֵיתִי נִסִּיתִי לְהַסְתִּיר אֶת דַּעְתִּי מֵהַהַחְלָטָה שֶׁעָלַי לְקַבֵּל, אֲבָל הַמַּחְשָׁבוֹת לֹא עָזְבוּ אוֹתִי, לֹא בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה, וְכָךְ 'סָחַבְתִּי' אֶת הָעִנְיָן עַד שֶׁחָלִיתִי בְּמַחֲלָה קָשָׁה. הֵבַנְתִּי שֶׁיָּמַי סְפוּרִים, וְאִם לֹא אֶבְחַר דֶּרֶךְ תְּקוּן – ה' יַחְלִיט בִּשְׁבִילִי...

"רָצִיתִי לִחְיוֹת, אֲבָל יְסוּרִים קָשִׁים יְכוֹלִים לְהָיוֹת גְּרוּעִים מִמָּוֶת. נוֹתְרָה בְּיָדַי הָאֶפְשָׁרוּת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁנִּרְאֲתָה לִי הַקָּלָה בְּיוֹתֵר – גָּלוּת.

"לֹא יָדַעְתִּי אִם אַצְלִיחַ לְקַיֵּם אֶת שְׁלוֹשׁ שָׁנוֹת הַגָּלוּת לְפִי כָּל הַפָּרָטִים וְחֻטְאִי יְכֻפַּר, אֲבָל בְּכָל זֹאת, בְּהַסְכָּמַת אִשְׁתִּי, קִבַּלְתִּי עַל עַצְמִי שָׁלוֹשׁ שָׁנוֹת גָּלוּת שֶׁאוֹתָן אַתְחִיל בָּרֶגַע שֶׁאַבְרִיא וְאוּכַל לָרֶדֶת מִמִּטָּתִי. מִיָּד כַּאֲשֶׁר קִבַּלְתִּי עַל עַצְמִי אֶת הַהַחְלָטָה הִרְגַּשְׁתִּי טוֹב יוֹתֵר, וּלְאַחַר כַּמָּה יָמִים הִבְרֵאתִי לְגַמְרֵי".

הָמְשָׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים אֲטִירִים

459

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, מְיַסֵּד תּוֹרַת הַחֲסִידוּת, אָמַר שֶׁכְּשֶׁרוֹצִים לַעֲזֹר לִיהוּדִי, צָרִיךְ לְהַתְחִיל מִלַּעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה בְּגַשְׁמִיּוּת, לָתֵת לוֹ לֶאֱכֹל טוֹב, וְאַחַר כָּךְ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת לוֹ גַּם טוֹבָה בְּרוּחָנִיּוּת.

רֶמֶז נֶחְמָד לְעִנְיָן זֶה: **יְהוּדִי צָרִיךְ לֶאֱכֹל טוֹב** שָׁוֶה בְּגִימַטְרִיָּא **בַּעַל שֵׁם טוֹב**.

משיעור י' שבט תשס"ז של הרב גינזבורג

ה' אוֹהֵב צַדִּיקִים
שְׂפַת אֱמֶת

רַבִּי יְהוּדָה אַרְיֵה לֵיב אַלְתֵּר

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: כ"ט נִיסָן תר"ז.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: ה' טֵבֵת תרס"ה.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי יְהוּדָה אַרְיֵה לֵיב אַלְתֵּר, הַ"שְׂפַת אֱמֶת", הָיָה הָאַדְמוֹ"ר הַשֵּׁנִי שֶׁל חֲסִידוּת גּוּר וּמַנְהִיגָהּ הַבּוֹלֵט שֶׁל יַהֲדוּת פּוֹלִין.

הוּא הִתְיַתֵּם בְּצָעִירוּתוֹ וְגָדַל אֵצֶל סָבוֹ, רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר אַלְתֵּר, הַ"חִדּוּשֵׁי הָרִי"ם".

תַּחַת הַנְהָגָתוֹ הָפְכָה גּוּר לַחֲסִידוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר.

הוּא נוֹדַע בְּלַמְדָנוּתוֹ הַמֻּפְלֶגֶת, בְּצִנְיעוּתוֹ וּבְסֵרוּבוֹ לְהִתְפַּרְנֵס מִכַּסְפֵּי חֲסִידָיו.

הַסְּפָרִים שֶׁכָּתַב עַל הַתּוֹרָה וְהַשַּׁ"ס הִתְקַבְּלוּ בְּכָל עוֹלַם הַתּוֹרָה כִּסְפָרִים חֲשׁוּבִים וְיסוֹדִיִּים בְּיוֹתֵר.

ציון ה'שְׂפַת אֱמֶת' וְסָבוֹ ה'חִדּוּשֵׁי הָרִי"ם'

שֶׁה' עוֹזֵר לָאָדָם, הָאָדָם לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם.

לִפְעָמִים הָאָדָם מַתְחִיל לִבְטֹחַ בְּעַצְמוֹ, וּמַאֲמִין שֶׁהוּא מַצְלִיחַ בְּלִי קֶשֶׁר לַה' – הוּא לֹא מַאֲמִין שֶׁבְּלִי עֶזְרָתוֹ שֶׁל ה', הוּא לֹא הָיָה מַצְלִיחַ.

כַּאֲשֶׁר הָאָדָם כּוֹפֵר בְּעֶזְרָתוֹ שֶׁל ה' וּמַתְחִיל לְהַאֲמִין רַק בְּעַצְמוֹ, ה' נוֹתֵן לוֹ 'לְהִסְתַּדֵּר לְבַד', כִּבְיָכוֹל, כְּלוֹמַר שֶׁהוּא עוֹזֵר לוֹ פָּחוֹת.

כַּאֲשֶׁר ה' לֹא כָּל כָּךְ עוֹזֵר, נוֹצָרוֹת לָאָדָם כָּל מִינֵי בְּעָיוֹת שֶׁהוּא לֹא מַצְלִיחַ לִפְתֹּר אוֹתָן – הוּא נִקְלָע לְכָל מִינֵי מַצָּבִים שֶׁהוּא לֹא מֵכִיר, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ לְהִתְמוֹדֵד אִתָּם.

כָּעֵת, כַּאֲשֶׁר הָאָדָם רוֹאֶה שֶׁהוּא לֹא מַצְלִיחַ לְבַד, הוּא נִזְכָּר בְּכָךְ שֶׁבֶּאֱמֶת בְּלִי ה' אִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת כְּלוּם.

כַּאֲשֶׁר הָאָדָם נִזְכָּר בְּכָךְ, הוּא מִתְמַלֵּא אֱמוּנָה בַּה' שֶׁיַּעְזֹר לוֹ, וְה' אָכֵן עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ.

בְּעֶזְרַת ה', נִזְכֹּר תָּמִיד שֶׁאֲנַחְנוּ תְּלוּיִים רַק בּוֹ, וּלְבַד אֲנַחְנוּ לֹא מְסֻגָּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר.